שפטורים כפי שהיח נחן הסנע השניתה מחה שהיח מגיע על חלקו אפילו חלקו וחזרו וגשתחפו יהיי פטורין ואנן לא תנן הכי: היא שני אחין וכור. כלוחר אין חילוק כל שבא מכח ירושה הרי הוא כתפיסת הבית אע"ג שאיען בירושה דאורייתא ולא כתפיסת הבית אע"ג שאיען בירושה דאורייתא ולא

שקל החותן בשבילם ויש פירושים אחרים בשמועה וו וו הניל לפום פשטא דשתעתתא? שלהיו.
וו זוו הניל לפום פשטא דשתעתתא? שלהיו.
שגבו השקלים במדינה כמ"ש הרמב"ם הן נטלו אותן בשכרן: להולאק דרכים. להביא השקלים לירושלם: שליק פרק ראשון

הלבה א בתני' מלופין שקלים לדכונות. צני העיר שקצלו שקלים לדכונות. להחליפן מדרכונות והוא מטצע של זהב להקל

שקלו: **נשבעין.** שלוחים לגוברים דהוחיל ונתרמה התרומה על המעות הללו קודם שנאבדו הרי נעשו

כאילו היו ברשות הגוברים משעה שנתרמה התרומה עליהן וכשנגנבו או אבדו ברשות הגוברים נגנבו או אבדו הלכך נשבעים השלוחים לגוברים ונפטרים אבדו הלכך נשבעים השלוחים לגוברים ונפטרים

ואט"ג דאין נשבעין על ההקדשות בגמ' מתרץ לה: ואס נאו. שבשעה שאבדו עדיין לא נתרמה התרומה

ברשות הבעלים אבדו הלכך נשבעין לאנשי העיר: גב' ופריך ויעשו אותן מרגליות. כלומר יקנו מרגליות בעד השקלים ולא יצטרכו להוצאת הדרכים:

ומשני שמא סיוול המרגליות. ויפסיד ההקדש: כהאי

ומשני שמח סיוול המרגליום. ויפסיד ההקדש: כהחי
דפנינן פתן. בכורות פ״ח: ופולן נפדין וכוי. כלי
דפנינן פתן. בכורות פ״ח: ופולן נפדין וכוי. כלי
ובשוה כסף חוץ מן השקלים שהבח לשקול מחלית
השקל לריך שימן חומו כסף נקי מעצע מלוייר ולה
שוה כסף ומני ושייר דאף מעשר שני והראיון אינן
שני בכלים: מסנימא. דמנן שהיו שופרות ממדינה
דוקח לתקלין חדמין לשקלים של שנה הבאה אבל
בולים הישנים מי שלח שקל אשתקד לה היה
שופרות ממדינה אלה לריך להביחן לתקדב: וסני

לו בו במעשר בהמה: היך עבידה. כמו היכי דמי: ה"ג חלקו את הנכסים ולא חלקו את הבהמה חייבין בזה ובזה חלקו את הבהמה היו במפוסת הבימ: ה"ג חלקו את הנכסים ולא חלקו את הבכסים ולא חלקו בבהמה דגבי קלבון הוו בשאר שומין וגבי בהמה הואיל ולא חלקו את הבכסים וחזרו ועשתפפו ולא חלקו בבהמה דגבי קלבון הוו בשאר בחמה הואיל ולא חלקו לאת הבכסים וחזרו ומשתפפו ולא חלקו במישים במישים ובידי ממוהין: לא שנייא בייא פטורין מקלבון: רבי שמי. פריך וכי מפני שעשימן כאדם אחל אל מעשר בהמה הואיל ולא חלקו לאת שיהים פטורין מקלבון לפטרן. כך למדתי ממגדל עוז בשם הר"מ מקולי ודלא בהיה מולוק הלען שלימה מאומן המעום שלי הכא שהוא נוקן הלכך הרי הוא כאלו ולא מילו ולא מעליהן. מון הדבר במורים באורים באורים

ובזה חלקו את הבהמה ואח"כ חלקו את הנכסים ובור הקן את הבחמה האחיב הקן את הנכסים פטורין מזה ומזה) [א]חלקו⁶⁾ *הנכסים ולא חלקו הבחמה חייבין בזה ובזה חלקו הבחמה ולא חלקו את הנכסים פטורים מזה ומזה א"ר מנא הדא דאת

אמר בשלא היתה הבהמה רוב אבל אם היתה

הבהמה רוב הן הן עיקר נכסים ר' אבין אמר ר' שמי בעי מפני שעשיתן כאדם אחד אצל מעשר

בהמה את פומרו מן הקלבון א"ל לא שניא היא שהוא נותן סלע א' שלימה מעתה אפילו חלקו

ומזרו ונשתתפו חייבין במעשר בהמה ופטורים

מן הקלבון ותנינן חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה: ר' בא בשם אבא בר רב הונא היא שני

אחים שירשו את אביהן היא שני גיפין שירשו את חמיהן "לאיכן" היו הקלבנות נופלין ר"מ אומר לשקלים רבי לעזר אומר לנרכה ר"ש שזורי אומר

(מ) ריקוע זהב וצפוי לבית קודש הקדשים בן עזאי אומר שולחנין היו נוטלין אותן בשכרן ויש אומרים

להוצאת דרכים: הדרן עלך פרק באחד באדר הלכה א מתני' 'מצרפין' שקלים לדרכונות

שופרות במקדש ^יכך היו שופרות במדינה בני^י)

מפני משוי הדרך כשם שהיו

עזרא : מפני משוי הדרך. להקל מעליהן. ירושלמי ויעשו אותן מרגלית כלומר מכל השקלים יקנו מרגלית ויקלו ממשואר׳ יותר. ושני שמא תזול המרגלים ונמלא ההקדש מפסיד אבל הדרכונות אין לחוש שמא יוזלו מהן המטבעות היולאין בירושלים : מוש מתניתה בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא בדה כלומר בתקלין עתיקין מוחר לקנות מרגלית ולא חיישינן שמא חוול שאין באין אלא לחומת העיר ומגדלותיה: בני העיר ששלחו את שקליהן אם ומגדלותיה: בני העיר ששלחו את שקליהן אם נסרמה הסרומה. מן הכסף שבלשכה ונתנוהו בקופות דתניא בתוספתא פרק ב' תורמין על המשכון ועל הגבוי ועל העתיד לגבות נמצא המשכון ועל הגברי ועל השמיד נגבות למנס שאומן השקלים ברשות הקודש אימינהו ונגנבו או נאברו נשבעין לגוברין שההספד לקדש ואם מאמר והחנן בשבועות אין נשבעין על ההקדשות דרעהו אמר רחמנא ולא הקדש אמרי בפרק הזכב אמר שמול כהל בנושא שכר עסקינן הזכב אמר שמיל הכל בנושא שכר עסקינן ונשבעין ליטול שכרן אי הכי נשבעין לגזברין נשבעין לבני העיר מבעי ליה אמר רבא נשבעין לבני העיר במעמד הגזברין כי היכי דלא ניחשדינהו שלא הפרישו שקלים אי נמי כי היכי דלא ניקרינהו פושעים והא נגנבו או אבדו קתני דלא ניקרינהו פושעים והא נגנבו או אבדו קתני ושומר שכר חייב בגניבה ואבידה והכא נהי דלא משלמי דשומר שכר פטור לשלם להקדש דכי יתן איש אל רעהו כתיב ולא הקדש אגרייהו מיהא לפסוד אמר רבא נגנבו בנסטים מזוין אבדו נספור חמת רבם נגגבו בנסטים תווין חבדו שטבעה ספינחו בים דהוי אונס ושומר שכר פטור באונסון ר' יוחנן אתר הא מני ר' שמעון היא דאמר קדשים שחייבין באחריותן נשבע עליהן בפרק מרובה אמר ר' שמעון קדשים שחייבין באחריותן חייב שאינו חייב באחריותן פטור לענין חשלומי כפל ומדחייב הגנב כפל כממונו דמי. הכי נמי לענין שבועה. החינח עד שלח נתרמה התרומה משנתרמה התרומה קדשים מתרום התחומה משתח משלח המקרות המקרות המקרות שלין חייב באחריות ן הנהר דתנן חורמין על האבדי כרי אתר ר' אלעזר שבועה זו תקנת חכמים היא שלא יואולו בהקדשות פיי שלא יואולו בשמירתן נשבעין לבני העיר הואיל

המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד כההיא דתנינן תמן וכולן" ינפדין בכסף ובשוה כסף חוץ 'משקלים' [ג] ואין פודין בכלים ייוא"ר שמואל בר רב יצחק שמא יזילו הכלים ונמצא ההקדש מפסיד אוף הכא שמא יוילו דובלים דנמצא החוקף ש מפטיד אוף דובא נמי שמא תזיל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד מתניתא בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא בדא ותני כן "עתיקין במקדש ואין עתיקין במדינה מתני' בש"ח אבל בשומר שכר לא בדא א"ר אבא מתני' בש"ח אבל בשומר שכר לא בדא א"ר אבא

העיר הששלחו את שקליהן ונגנבו או שאברו אם נתרמה התרומה נשבעין לגוברין ואם לאו נשבעין ינו כוריו וונו כשל העיר שוקלין תחתיהן נמצאו או שהחזירום הגנבים אלו ואלו שקלים ואין עולין להן לשנה הבאה: **גכו'** ויעשו אותן מרגליות שמא תזיל

ג) בכורות נא א, ד) ב"מדנ"ז ב יומא דם"ה א. ה) בכורות ממ ב. ו) אמר, ז) עי' ב"מ נח א, ה) כתובות קח א,

עין משפם

נר מצוה לח א מיי׳ פ״ו מהלי בכורות הלכה יא ופרק ג משקלים הלכה ה ובהשגות: ופסטגוע. למ ב מיי׳ פרק ג משקלים הל״ז ובהשגות:

א ג מיי׳ שם פ״ב הלכה ב ד מיי׳ שם הל״א:

ג ה מיי שם פ"ג הלכה ח ר ב מיי׳ פרק יא מבכורים

כהחניפן תדרכונת והוח מעפע של זהב בהקל מעיהם משליה מדוח שפיהן לל למעלה ומרמיב והולך כעין שופר כדי שלח יוכלו ליטול מהן כלום והיו עומדין בעודה וכל אחד מביה שקלו ונותן בו: במדינה. בירושלם אחד מביה בשלח שם בשלח ששלחו אם ולדברי הרמב"ם בשלח ערי ישראל: ששלחו אם ולדברי הרמב"ם בשלח ערי ישראל: ששלחו אם הלכה ו טוש"ע יו"ד סי שה: ה ז מיי' פרק א משקלים ורדברי הרמב"ם בשחר עדי ישרחנ: ששנח חם שקלים! ביד שליח להוליכם ללשכה: אם נסרמם מסרומה. שהיו רגילים לתרום מהקופות לזורך הקרבנות והיו תורמין על הגבוי ועל העמיד לגבות כדי שיהיה חלק בקרבנות אף לאותן שעדיין לא :6"35

ו ח מיי׳ שם פרק ב הל״א . (בהיפוך): ז ט מיי שם פרק ג הלכה

ח י מיי׳ שם פ״ב הלכה

נוסחת הבבלי

(א) ריקועי פחים ליפוי (א) ריקועי פחים ניפוי כו': (ב) במי ששקעה ספינתו כו': (ג) א"ר איסטינ' בן סימון: (ד) ברס אימ מאן דאמר :מין כר

הנהות הב"ח

(מ) בני העיר ששלחו את

הגהות הגר"א

[א] חלקו הנכסים וכו׳ לאן מנקף המנסים זכו. כל"ל ועיין בק"ע: [ב] ל"ל אפי' חלקו ונשתחפו חפי״ חנקו ונשתתפו פטורים מן הקלבון והשאר נמחק. וה״פ אפילו חלקו ינשתתפו דנותנין נמי סלע א' שלימה יהי פטוריו מו הקלבון ומשני ר' ביבי וכו': [ג] ואין פודין בכלים ל"ג: [ד] בני העיר וכו׳ ל״ג לה:

גליון הש"ם

עי׳ בריטב״ה שבועות [ה] :קף י' ע"ב וברש"י שם